

VISEGRAD JOURNAL ON HUMAN RIGHTS

№ 1 (volume 3) 2020

VISEGRAD JOURNAL ON HUMAN RIGHTS

feb, 2020

Editorial board

Chairman of the editorial board:
Doc. JUDr. Julius Kovach, CSc

Members of the editorial board:

Slovak Republic

Prof. JUDr. Jan Svak, DrSc.
Doc. JUDr. Julius Kovach, CSc.
JUDr. Ivan Ikrényi, PhD., F.I.I.
JUDr. Denisa Soukenikova, PhD.
JUDr. Ivan Roháč, LL.M, MBA, PhD.
JUDr. Martina Reřichová, PhD.
Prof. JUDr. Stanislav Mráz, CSc.
Prof. JUDr. Pavel Hollander, DrSc.
Prof. PhDr. JUDr. Milos Vecera, CSc.
Prof. JUDr. Jan Hurdik, DrSc.
JUDr. Alexandra Sestrienkova
JUDr. Lukáš Cisko, Ph.D.
JUDr. Ivana Shoshková, PhD.
JUDr. Jozef Beňo, PhD.

Czech Republic

JUDr. Petr Poledník
Prof. JUDr. Jiří Jelínek, CSc.
JUDr. Zdenka Papoušková, Ph.D.
Doc. JUDr. Blanka Vítová, LL.M., Ph.D.
Doc. et doc. JUDr. Naděžda Shishková, Ph.D.
Prof. JUDr. Michal Skrejpek, DrSc.
Prof. JUDr. Jan Hurdik, DrSc.

Ukraine

JUDr. Myroslava Hromovchuk, CSc.
Prof. JUDr. Yuriy Bysaha, DrSc.
Prof. JUDr. Oleksandr Roháč, DrSc.
Prof. JUDr. Dmytry Byelov, DrSc.
Doc. JUDr. ThDr. Oleksandr Bilash, CSc.
Prof. JUDr. Yaroslav Lazur, DrSc.
JUDr. Roman Fridmansky, CSc.
Prof. JUDr Sibilla Buletsa, DrSc.

Romania

Prof. JUDr. Ivan Horka, PhD.

Poland

Prof. JUDr. Piotr Stanis
Ph.D. Katarzyna Szwed
Ph.D. Marta Kolodziejczyk
Ph.D. Justyna Ciechanowska
Dr. Jarosław Storczyński

Dr. Grzegorz Maroń
Prof. dr hab. Janush Nichyporuk

Russian Federation

Prof. JUDr. Oleksandr Sevrukov, DrSc.
JUDr. Helena Shekk, PhD.

Moldova

Prof. JUDr. Valeriu Bujor
Prof. JUDr. Valeriu Čerba

Macedonia

Assoc. prof Zoran Filipovski, PhD.

Croatia

Prof. JUDr. Budislav Vukas jr., DrSc.

Hungary

Dr. Tímea Barzó
Dr. Varga Norbert
Dr. habil Csilla Csak, PhD
Dr. Erika Varadi-Csema, PhD, LL.M

Kazakhstan

Prof. JUDr. Kazbek Ukanov, DrSc.

Litva

Prof. JUDr. Arvid Struzhunas, DrSc.

Latvia

Doc. JUDr. Janis Grasis

Estonia

Prof. Tanel Kerikmäe
Dr Archil Chochia
LLM Madis Ernits

Austria

Prof. JUDr. Bernd Wieser, DrSc.

Publisher:

PANEURÓPSKA
VYSOKÁ ŠKOLA

Pan-European University
Faculty of Law
Tomášikova, 10
Bratislava

Uzhhorod National University
Faculty of Law
Kapitulna, 26
Uzhhorod

Public organization
„LEX PRO OMNES“
Mierová, 2529
Humenné

Registered number: EV 5051/14

ISSN 1339-7915

Legal principles of legitimization of joint-stock companies in Ukraine

Нормативно-правові засади легітимації акціонерних товариств в Україні

Lesya Khomko

Key words:

legitimization, joint-stock company, business entity, state registration, licensing, licensing conditions.

Ключові слова:

легітимація, акціонерне товариство, суб'єкт господарювання, державна реєстрація, ліцензування, ліцензійні умови.

Однією з головних умов здійснення акціонерним товариством господарської діяльності є державне підтвердження законності входження такого суб'єкта до сфери господарських правовідносин. Специфіка діяльності акціонерних товариств вимагає спеціального порядку їхньої легітимації, який, окрім загальних умов, включає ще й особливі умови легітимації.

Легітимація акціонерного товариства – це складний та тривалий процес утворення нового суб'єкта господарювання, основне завдання якого – засвідчення (фіксація) законності акціонерного товариства в господарському правопорядку. Процедура входження в господарсько-правові відносини є доволі комплексною та включає кілька етапів, які стали предметом розгляду наукової праці. Водночас приділено увагу й ролі та участі державних інституцій під час створення акціонерних товариств, зокрема Національної комісії з питань цінних паперів й фондового ринку, Національному депозитарію та Державній реєстраційній службі.

Актуальність цієї проблематики зумовлена реформуванням як інституту державної реєстрації, так і вдосконаленням інших елементів легітимації через встановлення чітких і прозорих засад для створення та діяльності акціонерних товариств. Легітимація акціонерних товариств виступає комплексним явищем, що потребує теоретичного та практичного дослідження, з метою виявлення проблемних аспектів практики його застосування.

Науковий пошук варто розпочати з деяких термінологічних тлумачень, насамперед визначення дефініцій «легітимність», «легітимація», «легальність». Термін «легітимація» є похідним від «легітимність». Латинський відповідник *legitimus* – багатозначний. Причому всі його значення стосуються юридичної царини – «правовий», «правомірний», «відповідний закону», «правильний»¹.

Поняття «легітимація» етимологічно пов'язане з латинськими словами *lex, legis* – закон, юридична норма, правило, принцип, порядок, право управляти, влада; *legitimus* – законний, правомірний, юридичний, слушний, обов'язковий, правильний, потрібний. У «Словнику української мови» термін «легітимація» визначається як визнання чи підтвердження законності якого-небудь права або повноваження². Отже, згідно з первісним значенням слова, легітимація – це визнання чи підтвердження відповідності закону, чинному порядку або загальноновизнаним засадам правопорядку.

Водночас термін «легалізація» походить від латинського слова *legalis* – законний. Тож легалізація тлумачиться як офіційне визнання законності дій (наприклад, утворення юридичної особи) або документів (наприклад, засвідчення дійсності підписів на документах), яке здійснюється компетентними суб'єктами відповідно до встановлених чинним законодавством процедур.

На думку науковця О.В. Гарагонича, більш точним у розумінні сукупності процедур, необхідних для вступу АТ у сферу господарських відносин як суб'єкта права, є термін «легітимація», оскільки йдеться

¹ Поняття легітимації: основні парадигми розуміння. Філософська думка. 2009. № 5. URL: http://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/3152/1/Tur_ponyatty-ligitumisatcii_2009.pdf.

² Словник української мови : в 11 т. Т. 4. 1970–1980. С. 461.

саме про визнання за АТ права на здійснення господарської діяльності й господарської компетенції. Якщо легітимність – це властивість, якість суб'єкта господарювання, що визначає можливості реалізації господарської правосуб'єктності, то процес набуття такої властивості, якості є легітимацією суб'єкта господарювання. Після легітимації АТ як суб'єкта господарювання, наділеного господарською правосуб'єктністю, воно починає реалізовувати своє право на здійснення господарської діяльності на законних підставах. При цьому легалізація є одним із етапів легітимації суб'єктів господарювання, під час якого здійснюється їхня державна реєстрація³.

Легітимація виступає тією процедурою, за допомогою якої АТ стають повноцінно і повноправно наділеними тими правами й компетентностями ще в сукупності, що дає змогу здійснювати діяльність, характерну для суб'єктів підприємницької діяльності. Про це нам засвідчують відмінності дефініцій «легалізації» та «легітимації», адже зміст першої полягає в наданні законності певному акту чи дії, натомість у другій зміст виражається таким чином, що надається підтвердження законності праву або повноваженню. Тому можна зазначити, що термін «легітимація» є більш об'ємним і ширшим у своєму значенні, аніж термін «легалізація», який є конкретнішим і вужчим. Завдяки синтезу термінологій ми змогли надати цілісної квінтенсенції кожному з них. Тому, дослідивши ці поняття роздільно, ми бачимо, що попри відмінності є єдність, взаємозв'язок, який встановлює те, що легітимація АТ, яка складається з комплексу відповідних процедур, на одному з етапів передбачає легалізацію, за якої здійснюється державна реєстрація АТ. А легітимація надає в перспективу законні правові підстави суб'єктам господарювання на впровадження своєї діяльності, забезпечуючи комплексом прав і повноважень, а отже, правосуб'єктність при цьому закріплює за ним офіційний статус.

Суб'єкту господарювання як правосуб'єктному утворенню притаманна низка характерних ознак, серед них варто визначити такі:

- визначеність організаційно-правової форми;
- майнова відокремленість (наявність відокремленого майна, необхідного для здійснення господарської діяльності);
- легітимність існування у ролі суб'єкта господарювання;
- наявність господарських прав та обов'язків;
- відповідальність за результати господарювання.

З-поміж цього переліку ми зауважуємо, що легітимність існування в ролі суб'єкта господарювання є однією з визначальних властивостей у діяльності вказаного суб'єкта. Ця ознака передбачає необхідність дотримання певних правил, проходження певного порядку утворення, проходження процедури державної реєстрації суб'єкта господарювання у встановленому законом порядку, офіційного визнання його існування у правовому полі України. Тобто наявність назви, керівника, майна та фактичне здійснення певної господарської діяльності ще не свідчать про наявність офіційного статусу. Таким суб'єкт господарювання наділяє держава. У разі фактичного господарювання без попереднього проходження передбаченої законом процедури легітимації (зокрема, державної реєстрації, отримання ліцензій та/або спеціальних дозволів) відносини переходять до предметів регулювання науками адміністративного та кримінального права (найчастіше такі діяння зводяться до «незаконна господарська діяльність» або «незаконна підприємницька діяльність»)⁴.

Отже, законодавцем чітко визначено всі елементи легітимації, щоб створити сприятливий клімат підприємництва для безпеки всіх сторін, які мають стосунок до цієї діяльності. Водночас є складність, що зумовлена саме організаційно-правовою формою АТ, усіма передбаченими конструкціями правового механізму, які законодавчо визначені у формі закріплених спеціалізованих підсилених вимог для входження в царину господарювання. З урахуванням усіх нюансів визначено, що мають бути дві форми умов легітимації, а саме: загальна та особлива. Загальна форма окреслює такі умови, що є загальнообов'язковими, тобто виникає відповідний порядок, формується загальновизнані принципи, згідно з якими керуються під час здійснення діяльності будь-якого АТ, що знаходить підтвердження в законі. Інша форма – особлива, встановлює такі умови, що характерні лише для певних визначених видів господарської діяльності, що теж передбачається в законі, але вже не на загальних засадах, а в спеціальних нормативно-правових актах.

³ Гарагонич О.В. Загальні та особливі умови легітимації акціонерних товариств. Порівняльно-аналітичне право. 2014. № 7. URL: http://www.pap.in.ua/7_2014/20.pdf.

⁴ Деревянко Б.В., Туркот О.А. Захист прав суб'єктів господарювання : навч. посібник. Львів : Ліга-Прес, 2019. 150 с. С. 45.

Процедура легітимації юридичної особи охоплює: виникнення інтересу (необхідності) – набуття розуміння форми (організаційно-правової, податкової звітності тощо) – досягнення згоди за основними умовами (цілі, назва і т. д.) – вираження волі в конкретних юридичних документах (протокол загальних зборів, статут і т. д.). Своєю чергою, під легалізацією юридичної особи слід розуміти дію уповноваженого суб'єкта, результатом якої є документально оформлений дозвіл на виконання певної діяльності в підприємницькій сфері (її реєстрація)⁵.

До легітимації суб'єктів господарювання входять кілька етапів, й першим варто зазначити державну реєстрацію. Процедура державної реєстрації суб'єктів господарювання на законодавчому рівні утвердилась із прийняттям Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців і громадських формувань» (далі – Закон «Про державну реєстрацію»). Першу редакцію здійснено у 2003 році. Однак у зв'язку із змінами в соціальному та економічному житті сформувалась необхідність прийняття нових законодавчих положень.

Відповідно до ст. 1 Закону «Про державну реєстрацію», державною реєстрацією визнається офіційне визнання шляхом засвідчення державою факту створення або припинення юридичної особи, громадського формування, що не має статусу юридичної особи, засвідчення факту наявності відповідного статусу громадського об'єднання, професійної спілки, її організації або об'єднання, політичної партії, організації роботодавців, об'єднань організацій роботодавців та їхньої символіки, засвідчення факту набуття або позбавлення статусу підприємця фізичною особою, зміни відомостей, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців і громадських формувань, та фізичну особу-підприємця та про юридичну особу, а також проведення інших реєстраційних дій⁶.

Отже, процедура державної реєстрації охоплює етапи створення нових суб'єктів господарської діяльності, зміни їхнього правового статусу (ідеться про внесення змін до установчих документів, а відтак й інформації у відповідному реєстрі) та припинення діяльності (реорганізація чи ліквідація юридичної особи й припинення діяльності фізичної особи-підприємця). Окрему специфіку має процедура державної реєстрації реорганізації юридичної особи, яка опосередковує і створення, і припинення юридичної особи, а також зміни їхнього правового статусу.

Найважливішим юридичним аспектом державної реєстрації є включення суб'єкта господарювання до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців і громадських формувань (далі – ЄДР).

До головних засад державної реєстрації віднесено такі: обов'язковості державної реєстрації в ЄДР; публічності державної реєстрації в ЄДР та документів, що стали підставою для її проведення; державної реєстрації за заявницьким принципом; врегулювання відносин, пов'язаних із процедурою державної реєстрації Законом «Про державну реєстрацію»; об'єктивності, достовірності та повноти відомостей у ЄДР; відкритості та доступності відомостей ЄДР.

Принцип публічності, закріплений в Конституції України, полягає у здійсненні правозастосовного процесу владно, тобто лише з ініціативи держави або особи, що виступає за її дорученням⁷.

Розглянувши основоположні елементи організації та проведення процедури державної реєстрації юридичних осіб, слід конкретизувати та виокремити об'єкт нашого дослідження – акціонерні товариства. Ч. 1 ст. 9 Закону України «Про акціонерні товариства» визначає, що засновниками АТ визнаються держава в особі органу, уповноваженого управляти державним майном, територіальна громада в особі органу, уповноваженого управляти комунальним майном, а також фізичні та/або юридичні особи, що прийняли рішення про його заснування⁸.

Відповідно до чинного законодавства АТ може засновуватись одноосібно, а кількісний показник засновників – максимально 100 осіб – стосується тільки ПрАТ. Як правило, якщо є кілька засновників, вони

⁵ Хомко Л.В. Легітимація суб'єктів підприємницької діяльності: сутність та законодавче забезпечення. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. 2016. № 1. С. 142–151. С. 145.

⁶ Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань : Закон України від 15 травня 2003 р. № 755-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-15>.

⁷ Смирнова К.В. Нормативно-правовий аспект визначення принципів державної реєстрації суб'єктів господарювання. URL: http://apnl.dnu.in.ua/4_2017/27.pdf.

⁸ Про акціонерні товариства : Закон України від 17 вересня 2008 р. №514-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/514-17>.

укладають засновницький договір. У зазначеному документі визначають порядок провадження спільної діяльності щодо створення акціонерного товариства, кількість, тип і клас акцій, які випускає акціонерне товариство, розмір частки (кількість акцій) кожного із засновників, номінальну вартість і вартість придбання цих акцій, строк і форму оплати вартості акцій та інші положення. Засновницький договір не є установчим документом акціонерного товариства та діє до дати реєстрації Національною комісією з цінних паперів і фондового ринку (далі – НКЦПФР) звіту про результати закритого (приватного) розміщення акцій. Документ укладається в письмовій формі. Водночас якщо товариство створюється за участю фізичних осіб, їхні підписи на засновницькому договорі підлягають нотаріальному засвідченню.

Легітимація акціонерного товариства складається з кількох обов'язкових етапів⁹

1 етап. Прийняття рішення про заснування товариства. У цьому випадку варто зазначити, що таке рішення повинне відображати результати голосування засновників про створення товариства, затвердження статуту товариства, обрання органів управління товариства.

2 етап. Подання заяви та відповідних документів для реєстрації випуску акцій до НКЦПФР. Ці процедурні питання регламентовано Положенням про порядок реєстрації випуску (випусків) акцій під час заснування акціонерних товариств⁹. Варто зазначити, що в окремих випадках реєстрації випуску акцій під час легітимації АТ може регулюватися спеціальними нормативно-правовими актами. Для прикладу, зазначимо, що реєстрація випуску акцій АТ, що утворюються в результаті реорганізації, здійснюється відповідно до Порядку здійснення емісії та реєстрації випуску акцій акціонерних товариств, які створюються шляхом злиття, поділу, виділу чи перетворення або до яких здійснюється приєднання¹⁰.

Результатом 2-го етапу є реєстрація НКЦПФР випуску акцій та видача тимчасового свідоцтва про реєстрацію випуску акцій. Тимчасове свідоцтво про реєстрацію випуску акцій, яке видається після реєстрації випуску акцій засновнику (засновникам) або уповноваженій особі засновника (засновників), є підставою для присвоєння акціям міжнародного ідентифікаційного номера, укладання з Центральним депозитарієм цінних паперів договору про обслуговування випусків цінних паперів та оформлення й депонування тимчасового глобального сертифіката.

3 етап. Присвоєння міжнародного ідентифікаційного номера цінних паперів. Міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів – це номер (код), що дає змогу однозначно ідентифікувати цінні папери або інший фінансовий інструмент.

4 етап. Закрите (приватне) розміщення акцій серед засновників товариства, де визначено умову – виключно серед засновників. Це стосується приватних акціонерних товариств.

5 етап. Державна реєстрація АТ в органах державної реєстрації. Вдало пройшовши всі вищеперелічені етапи створення АТ, наступним елементом є державна реєстрація. Державна реєстрація є тією процедурою, за допомогою якої товариству надається закріплений беззаперечний факт його створення з подальшим занесенням його статусу до Єдиного державного реєстру.

Специфіка діяльності окремих АТ вимагає спеціального порядку їхньої легітимації, який, окрім загальних умов, включає ще й особливі умови легітимації. Однією з таких особливих умов легітимації АТ є ліцензування. Відповідно до ст. 14 ГК України, ліцензування є засобом державного регулювання у сфері господарювання, спрямованим на забезпечення єдиної державної політики в цій сфері та захист економічних і соціальних інтересів держави, суспільства та окремих споживачів¹¹.

Ліцензування є особливою процедурою офіційного засвідчення (визнання) права суб'єкта господарювання на ведення певного виду діяльності з додержання правил, нормативних вимог і стандартів. Зазначимо, що ліцензування включається до процедури легітимації АТ лише в тому разі, якщо предметом господарювання такого товариства є вид (види) господарської діяльності, для провадження якої (яких)

⁹ Про затвердження Положення про порядок реєстрації випуску (випусків) акцій під час заснування акціонерних товариств : Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 27 травня 2014 р. № 692. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0642-14#n217>.

¹⁰ Про затвердження Порядку здійснення емісії та реєстрації випуску акцій акціонерних товариств, які створюються шляхом злиття, поділу, виділу чи перетворення або до яких здійснюється приєднання : Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 9 квітня 2013 р. № 520. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0795-13>.

¹¹ Господарський кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 р. № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#n140>.

необхідно одержання ліцензії. Водночас види господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, а також загальний порядок їхнього ліцензування окреслено Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності»¹².

Для успішного проходження процедури ліцензування АТ має відповідати ліцензійним умовам – установленому з урахування вимог законів вичерпному переліку організаційних, кваліфікованих та інших спеціальних вимог, обов'язкових для виконання під час провадження певних видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню. Ліцензійні умови закріплено у відповідних нормативно-правових документах – постановах КМУ.

До спеціальних умов легітимації АТ можна віднести й внесення АТ до відповідних реєстрів суб'єктів господарювання. Зокрема, це стосується АТ, які надають фінансові послуги (Державний реєстр фінансових установ); провадять страхову діяльність (Єдиний державний реєстр страховиків); здійснюють діяльність зі спільного інвестування (Єдиний державний реєстр інститутів спільного інвестування).

Отже, розглянувши керівні засади легітимації, ми визначили головне значення легітимації, яке полягає в засвідченні (фіксації) законності входження у сферу господарсько-правового порядку акціонерними товариствами. Легітимація АТ включає загальну та спеціальні процедури. Основним для всіх юридичних осіб етапом легітимації є державна реєстрація в Єдиному державному реєстрі, а спеціальною умовою здійснення господарської діяльності є включення АТ до відповідного реєстру суб'єктів господарювання. Тож у результаті легітимації АТ набуває господарської компетенції, необхідної для провадження господарської діяльності.

Анотація

У статті досліджено нормативно-правові засади легітимації акціонерних товариств. Проаналізовано інститут державної реєстрації як основний елемент легітимації суб'єктів підприємництва. Визначено загальні та спеціальні умови легітимації акціонерних товариств України на сучасному етапі.

Summary

The article examines the legal framework for the legitimization of joint stock companies. The state registration institute is analyzed as the main element of legitimization of business entities. The general and special conditions for the legitimization of joint stock companies in Ukraine at the present stage are determined.

Використана література:

1. Поняття легітимації: основні парадигми розуміння. *Філософська думка*. 2009. № 5. URL: http://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/3152/1/Tur_ponyatty-ligitumisatcii_2009.pdf.
2. Словник української мови : в 11 т. Т. 4. 1970–1980. С. 461.
3. Гарагонич О.В. Загальні та особливі умови легітимації акціонерних товариств. *Порівняльно-аналітичне право*. 2014. № 7. URL: http://www.pap.in.ua/7_2014/20.pdf.
4. Деревянко Б.В., Туркот О.А. Захист прав суб'єктів господарювання : навч. посібник. Львів : Ліга-Прес, 2019. 150 с. С. 45.
5. Хомко Л.В. Легітимація суб'єктів підприємницької діяльності: сутність та законодавче забезпечення. *Науковий вісник Львівського державного університету*. 2016. № 1. С. 142–151. С. 145.
6. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань : Закон України від 15 травня 2003 р. № 755-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-15>.
7. Смирнова К.В. Нормативно-правовий аспект визначення принципів державної реєстрації суб'єктів господарювання. URL: http://apnl.dnu.in.ua/4_2017/27.pdf.
8. Про акціонерні товариства : Закон України від 17 вересня 2008 р. № 514-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/514-17>.

¹² Про ліцензування видів господарської діяльності : Закон України від 2 березня 2015 р. № 222-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/222-19>.

9. Про затвердження Положення про порядок реєстрації випуску (випусків) акцій при заснуванні акціонерних товариств : Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 27 травня 2014 р. № 692. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0642-14#n217>.
10. Про затвердження Порядку здійснення емісії та реєстрації випуску акцій акціонерних товариств, які створюються шляхом злиття, поділу, виділу чи перетворення або до яких здійснюється приєднання : Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 9 квітня 2013 р. № 520. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0795-13>.
11. Господарський кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 р. № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#n140>.
12. Про ліцензування видів господарської діяльності : Закон України від 2 березня 2015 р. № 222-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/222-19>.

Lesya Khomko,
Candidate of Law,

Associate Professor at the Department of Economic and Legal Disciplines of the Law Faculty
Lviv State University of Internal Affairs